

متن پرسش

با سلام: استاد عزیز بنده علاقه به دروس حوزه دارم ولی یه چیز نمی‌گذاره برم حوزه و اون اینکه پدر و مادر پیری دارم همش فکر می‌کنم اگه برم حوزه اشتغال زیاد به دروس و درگیری باعث شه نتونم حواسم به اونا باشه همش دلشوره اونا را دارم حس می‌کنم نکنه بهشون آسیب برسه در اثر اشتغال آخه اونا خیلی هم حواسشون به خودشون نیست و به فکر خودشون نیستند لطفا بنده را راهنمایی کنید چکار کنم مجازی یا دوره کوتاه مدت هم به دلیل اینکه کامپیوتر و وسایلش رو ندارم نمیتونم. هزینه هاشم به یه طرف حتی نمی‌دونم میتونم کتب را بخرم و اونم یه فشار رو دوش پدر و مادر میشه. در ثانی و فکر می‌کنم کسی بخاد واقعا بره حوزه باید جدی درس بخونه با توجه به اینکه خانم هستم و احساس نیاز می‌کنم متاسفانه گاه فضا اینقدر بد شده نمیشه روایت حساب کرد که مثلا میرم یه سری کتب و از دوستان تهیه می‌کنم و... چکار باید کرد استاد؟ اصلا نمیدونم همین مباحث معرفتی را دنبال کنم یا اینا رو همراه دروس حوزه ادامه بدم از طرفی خیلی ها میگن گاه ورود به حوزه چون شما وارد سیستم ترمی و نمره ای میشی دوام نیاری کلا من شخصیتی هستم تا کسی کنترلم می‌کنه نمیتونم کاری انجام بدم وقتی کسی کارم نداره خودم میرم با این اوصاف بنده چکار کنم؟ حوزه های غیر مصوب هم مدرک نمیدن بنده دنبال مدرک نیستم ولی با توجه به عدم درآمد و شغل و... شاید نیاز باشه بتونم بعدا درامدی داشته باشم. بدم میاد به دروس حوزه برای کسی درامد نگاه شه ولی متاسفانه یا خوشبختانه نمیدونم همه جا بخصوص برای آقایان با طلبگی کار پیدا میشه یعنی بنده مدرک دانشگاهی دارم ولی تو رشته من و بقیه رشته ها اینقدر که طلبه هست تو خودتون رشته افراد نمی‌تونم کار کنم که این از نظراتی خوب و از جهاتی باعث سرخوردگی افرادی میشه مثل امثال من از اول هدفمند وارد رشته ای میشن و بعد سرخورده میشن از یه طرف قدرت مدیریت ضعیفه و با دروس حوزه گمانم اینه عمیق‌تر و بهتر میشه کار کرد از یه طرف طول کشیدن دروس تا به هدف نهایی رسیدن و از طرفی هم هر دم بیل بودن فضاهای علمی گاه که خودمم از کسایی بودم که ازش ضربه شدید خوردم و گاه با خودم فکر می‌کنم اینقدر که داره مخالف ساخته میشه با این فضا موافق ساخته نمیشه چراکه گاه هر کی بگی رفته طلبه شده مثلا نیروهایی که تو زمینه مشاوره تربیت به فرض میشن با این همه آمال و آرزو وارد این کار میشه بعد می‌بینند طلبه ها زودتر میان تو این کار ورود پیدا میکنن و این شاید یه دلیل تنفر مردم از قشر روحانی بشه که هر کاری افراد روش دست می‌زارن سایه روحانی یا آخوندزاده میاد روش حالا چه روحانیون خوب و یا... از طرفی هم دروس حوزه ناب هست قاطی و... نداره نمیدونم استاد شاید الان دیگه فضاها اینطور نیست به هر حال بنده تو این فضا گیر افتادم از یه

طرف خانواده از یکی هزینه ها از یک طرف فضاهای سیاسی و اقتصادی و... به طرف هم مدل های فضای علمی و... لطفا بنده را راهنمایی کنید در ضمن با مباحث شما و امثال شما هم تقریباً آشنایی زیادی دارم و اهل مطالعه ام استاد گاه فکر می‌کنم اجتماع ما اصلاً امتلاّع پیدا کرده و پر هست و گاه افراد از این امتلاّع دارن خراب میشن و نباید کاری کرد از طرفی وقتی به کار دشمن نگاه می‌کنم می‌بینم جای کار خیلی هست چه باید کرد استاد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید از طریق حوزه‌ی خواهران چندان مشکل حل نشود مگر آن‌که در کنار همان زندگی، مطالعه‌ی ادبیات عرب و بعضی دروس معرفتی حوزه را بتوانید داشته باشید. با این‌همه تا آن‌جا که ممکن است از محیط بومی خود خارج نشوید و سعی کنید زندگی خود را در همان محیط تعریف نمایید. پیشنهاد می‌شود سری به متن جلسه‌ی سوم «با دعا در آغوش خدا» بزنید. موفق باشید